



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De  
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,  
Commentariorum Libri LVIII**

**Valeriano, Pierio**

**[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678**

Vulcanus. Ignis.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14259**

Sic Ofiris  
Egyptiis  
pro Sole  
Macro Sa-  
turni lib. 1.  
c. 21.

O S I R I S.

SOLIS ET LUNÆ CONJUNCTIO. CAP. VII.

IN Elephantinopoli Ægyptia urbe Ofiridis simulacrum colebatur, viri corpus habens cœruleo co-  
loris, caput vero arietis, quod Solis ac Lunæ conjunctionem significasse tradit Eusebius. Cœruleus  
autem color ei propter humiditatem tribuebatur, quia Lunarum conjunctio humidior est nec non,  
quia noctes cœruleas facit: tunc enim potissimum noctibus serenis cœruleum videtur cœlum.

LUNÆ SIMULACRUM. CAP. VIII.

IN Heliopoli vero ejusdem provinciæ urbe, Lunæ simulacrum hoc symbolo consecratum erat:  
Homo accipitris habens faciem, lancea Typhon interficiens. Pingitur autem Typho sturium  
lis equi forma: & totum hoc simulacrum candidi coloris erat, qui color ab alio lumen accipere Lunæ  
significaret: accipitris vero facies à Sole eam lumen capere indicabat, unde & spiritum attraheret. Sed  
enim accipiter dicatus erat, qui ut etiam Pierius testatur, lucis ac spiritus symbolum est, tum propter  
motus velocitatem, tum quia alii altiora & lucidiora petit.

vier. lib. 21.  
in Dent.

P L U T O.

OCCULTA CONSILIA. CAP. IX.

Pluto galea  
tus, occulta  
principia  
generatio-  
nis indicat.  
Pier. li. 42.  
in Galea.

VEteres cum consilia & cogitationes occultas esse debere significare volebant. Plutonem pin-  
gebant galeatum, & Proserpinam rapientem, tum quod subterranea, quorum Deus dicitur Plu-  
to, lateant abscondita que sint: tum quia raptus clam sunt, tum denique, quod cutem capite consilia  
sedes esse putetur, galea illud tegens apte consiliorum occultationem significet.

INFERIOR VEL MINOR POTESTAS.

CAP. X.

Aqua obœ-  
catus dicitur.

Eiusdem quoque Plutonis hieroglyphico, breve sceptrum in manu ejus ponentes, minorem infe-  
rioremque potestatem, ut ejus qui alium majorem Principem agnoscit, innuebant: propterea  
quod Pluto inferorum rex dicatur, & tamen Jovis imperio subiectus.

S I L E N U S.

SPIRITALIS MOTUS.

CAP. XI.

De graphi-  
ca Sileni fi-  
gura Lucianus  
in Con-  
silio Deorū.  
Ad hoc  
vatus in li.  
de signifi-  
catur: &  
ventorum.  
Vulcani ef-  
figies. Huc  
spehat Pie-  
rius in ad-  
v. lib. 8. l. 11.  
Ignis du-  
plex.

Silenum, quem senem & dormientem pingebant,  
spirabilis motus symbolum fuisse, testantur veteres;  
cujus caput candore fulgens propter cœlestem motū  
faciebant, cæsaries vero longa crassitudinem terrestris  
aeris significat. Dormire autem illum ebrium sinxerūt,  
quia crassiores spiritus & vapores caput quasi ebrieta-  
te quadam gravant, somnumque inducunt.

V U L C A N U S.

IGNIS. CAP. XII.

Ignis virtutem sub vulcāi, hoc est, hominis forma pin-  
gebant, in cuius capite pileus erat cœruleus, æthereæ  
symbolum regiois, ubi, integer purusque ignis invenitur.



DATA

nam qui è cœlo in terram delapsus est, cum in bæcillior sit, materiaq; indigeat & fomento, claudicans fingitur, ut qui seipsum, nisi baculo innixus, sustinere non possit, cum æthereus ille absq; ullo fomento seipsum sustineat, alac, & tueatur.

HERCULES. ELOQUENTIA. CAP. XIII.



Isium est nobis hic recensere hieroglyphicum, quo Galli antiquitus Eloquentie vim exprimebant. Id autem ex Luciani libello de Hercule Gallico conscripto, sumemus ad verbum, quemadmodum vertit vir Doctus. Sic igitur inquit: *Herculem Galli lingua gentis vernacula Ormium vocant. Porro Deum ipsum nova quadam atq; inusitata figura depingunt. Decrepitus est apud illos, recalcitrans, reliquis capillis, si quis reliquis suis, planè canis, cute rugosa, & in aterrimum exusta colorem, cujusmodi sunt nautæ isti. Chavonè potius aut Lapetii, quæpiæve ex iis quæ apud inferos versantur, diceret. In summa, quidvis potius quam Hercule consisteret ex imagine. Atq; tali specie cum sit, tæc Hercules ornatum gerit, ut qui cum Leonis exuvium indutus sit, tum clavam dextera teneat, tum pharetram humeris apratam portet, tum arcum tenens in laeva prætendat. Deniq; modis omnibus Hercules est. Hæc quidem arbitrabar in Græcæ antiquorum deorum contumeliam facere Gallos, cum eiusmodi pingerent effigie, quo nimirum illum talibus picturis ulciscerentur, quod olim regionem ipsorum incursum, prædas æteas, id temporis cum Geryonis armenta vestigans, Occidentalium gentium plerasq; regiones pervasisset. At nondum dixi id, quod erat in imagine maxime novum atq; mirandum. Si quidem Hercules ille sine, ingentè admodum hominum multitudinem trahit, omnibus per aures revinctis. Porro vincula careunt tenues auro, electrove confecta, paleherrimis monilibus similes. Atque cum vinculis usq; adeo fragilibus ducantur, tamen ne q; de fuga cogitare videntur, cum alio qui commode possint, neq; pronus obnuntentur, aut pedibus ad versus trahentem obtinent, sese resupinantes: verum alacres ac lati sequuntur, ducentem admirantes. Vltro festinantes omnes & laxatis funiculis etiam ante vestere student: perinde quasi graviter laturi si solverentur vinculis. Neq; illud quidem pigebit referre quod mihi videbatur omnium absurdissimum. Etenim cum non inveniret pictor unde catenularum summas ansas neciteret, videlicet dextera jam clavum, laeva arcum tenente, summam Dei linguam perterebravit atq; ex hac reliquatis catenulis eos trahi fecit: ipse nimirum ad eos qui ducebantur, vultum & oculos continebat arridens. Hæc ego cum dicitur ad stans essem contemplatus, admirans, hæstans, indignans, Gallus qui proprius adstabat nostratum literarum non ignarus, id quod declaravit Græcè optime loquens, Philosophus opinor, ex eo genere Philosophorum, quod apud eos esse fertur; Ego tibi hospes, inquit, pistoræ istius arcum explicabo: nam videris vehementer ad eam attonitus ac mirabundus. Oratione nos Galli ut quæquam arbitramur esse Mercurium, quemadmodum vos Græci, verum Herculi illam orationis tribuimus: propterea quod hic Mercurio loq; robustior exiit. Næ quod senex fingitur, nihil est quod mirere: si quidem facundia solet in senectâ demùm absolutam vim ostendere. Si modo verû vestri dicunt*

Hercules Luciani.

Hercules orationis nomen.

Hom. Iliad a d' noy' d' or' ucl' itos iis d' ucl'.

Huc spectas quod Servius 6. R. tit. anno. tat ad illud Tartareu ille manu eustodem in vitæ a p'itit.

Obduci juvenum densa caligine pectus.

Contra senectam posse quiddam dicere rudi juvenia melius ac præclarus. Hinc videlicet apud vos, & Nestoris lingua melle profluit, & Trojanorum Oratores liviosam edunt, videlicet floridam quandam vocem, nam liria, si satis memini, flores appellantur: proinde quod auribus ad linguam vinculos trahit se nec hic Hercules, qui non aliud quam ipse est sermo, ne id quidem debes mirari, qui quidem non ignores lingua cum auribus esse cognationem. Neq; vero ad contumeliam illius illud pertinet, quod ea perforata sit: nam memini, inquit, & jambicos quosdam versiculos apud vos dicere, viris loquacibus extremam linguam perforatam esse omnibus. Quin de eodem hanc in summa habemus opinionem, ut quicquid erit, id illum oratione facundiæ, egisse putemus: utpote virum sapientem, ac persuadendo pleriq; sibi subegisse. Iam tela illius nimirum rationes sunt acuta missiles, citæ, atq; animum sauciantes unde pennigeræ dicta sunt oratio. Hæc Lucianus, quæ ad huius hieroglyphici explicationem sufficere opinor.